

ВПЛИВ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ НА НАКОПИЧЕННЯ ОСНОВНОГО КАПІТАЛУ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ

Апанасенко В.С.
аспірант

*Одеський національний університет імені І.І. Мечникова
м. Одеса, Україна*

Проблема впровадження інновацій багатогранна й має багато рівнів. Поряд з масштабними питаннями формування загальнонаціональної інноваційної системи актуальними є й питання активізації й забезпечення ефективного управління інноваційною діяльністю на рівні підприємств. При високій і наростаючій конкуренції й обмеженості ресурсів для українських підприємств головними засобами підвищення ефективності діяльності й конкурентоспроможності стає реалізація інновацій в напрямі оновлення основних фондів та ефективного їх використання. При цьому висуваються на перший план питання адекватного й надійного виміру результатів і витрат в інноваційній сфері, оптимального використання ресурсів, погодженого перспективного й поточного планування інноваційної діяльності. Особливо проблемним сектором української економіки залишається промисловість, що в чималому ступені обумовлено відсутністю або неефективністю використання на її об'єктах систем управління інноваційною діяльністю. Необхідні комплексні перетворення економічних механізмів підвищення ефективності використання основних фондів.

Важливість інновацій для економічного розвитку доведено багатьма вітчизняними та зарубіжними науковцями, зокрема, С. М. Ілляшенко, Каблуком П.Т., Топіхой І.Н., Наумовим О.Б., Ніколюк О.В., Гришовою І.Ю., В.М. Гейцем, Федуловою Л.І., Маліком М.Я., Галицьким О.М., Крюковою І.О., Борщ Л. М. Разом з тим, потребують додаткового розгляду питання сучасного стану та перспективи інноваційного розвитку вітчизняних підприємств в контексті ефективності використання та оновлення їх основних фондів,

формування інноваційно-виробничого потенціалу, впливу на них ринкової кон'юнктури, доступу до інвестиційних ресурсів, управлінського досвіду тощо.

Технологічний розвиток галузей промисловості, в тому числі характеризується насамперед впровадженням прогресивних технологічних процесів. Статистичні дані свідчать, що за цими показниками машин обудування випереджає інші галузі і становить в середньому понад 50 %, хоча загалом впровадження прогресивних технологій не характеризується особливою стабільністю [5]. В абсолютних цифрах впровадження технологій мінімальні, а за показником технологічної готовності відкидають Україну до групи країн, які ніколи не мали власного системоутворювального науково-технічного потенціалу. Така сама закономірність спостерігається і стосовно кількості маловідходних, ресурсозберігаючих та безвідходних технологій.

Більшість підприємств, які застосовують технологічні процеси, середній вік яких не перевищує 5 років (23,9 %), працюють у сфері виробництва харчових продуктів та напоїв. Найвища частка таких підприємств в загальній їх кількості (46,2 % підприємств виду діяльності) – серед виробників офісного устаткування та електронно-обчислювальних машин, біля 30 % – у виробництві меблів, гумових та пластмасових виробів, медичної техніки, вимірювальних засобів, оптичних приладів, годинників, виробництві іншої продукції, 27,8 % – у виробництві автомобілів, причепів та напівпричепів, 25,6 % – паперової маси, паперу, картону та виробів з них, 24 % – у виробництві готових металевих виробів та металургійному виробництві [5].

Причини, що зумовили та посилюють виявлені негативні тенденції в впровадженні інновацій є досить різноманітними. Просте відтворення існуючої технологічної бази не зможе забезпечити Україні довгострокового економічного зростання галузі. Основою подальшого розвитку промисловості мають стати дії щодо технологічного оновлення та структурної перебудови виробництва. Необхідно позбутися відсталості технічної бази, збільшивши інвестиції у власне технічне переозброєння. Це дозволить розширити внутрішній ринок та поліпшити своє фінансове положення. Незважаючи на те, що впровадження інновацій вважається одним із способів удосконалення структури виробництва, підтримки високих темпів розвитку й рівня прибутковості, вони не стали засобом підвищення конкурентоспроможності.

Література:

1. Стратегічне управління інноваційною діяльністю як основа економічної безпеки національної економіки : монографія / [М.В.Гаман, О.І. Дацій, М.Х. Корецький та ін.]. – Донецьк : ТОВ«Юго-Восток», 2008. – 281 с.
2. Тюленева Ю.В. Сучасний стан та перспективи розвитку економіки України / Ю.В. Тюленева, Т.С. Сергієнко // Сучасні проблеми економіки і підприємництва : збірник наукових праць. – Київ : ІВЦ Видавництво «Політехніка», 2013. – Випуск 11. – С. 86–93.
3. Осипов В.І. Економіка підприємства : [підручник] / Осипов В.І. – Одеса: Маяк, 2005. – 724 с.
4. Стратегія інноваційного розвитку України на 2010-2020 рр. в умовах глобалізаційних викликів [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.pir.dp.ua/uploads/StrategizInnovRazvitiya.
5. Офіційний сайт Держстату України – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ukrstat.gov.ua/>